

готова войска въ Русия се свърши, той заповѣда да дойде на бойното поле гвардията отъ Петроградъ. Отъ 3 юлий до 2 августъ 1877 г. царьтъ прекара въ гр. Бѣла. Презъ августъ той се премѣсти въ село Горна Студена (свищовска околия). Страшни и кръвопролитни боеве ставатъ на Балкана, св. Никола и около Плѣвенъ. Рускиятъ неприятелъ въ Европа се радватъ, че руската войска ще бжде надвита и изгонена отъ България. Царьтъ стои на жаленъ за падналитъ, но има вѣра въ храбростта на своитъ генерали и войници. Той насърдчава и българскиятъ опълченци на Шипка, като ги увѣрява, че отечеството имъ безъ друго ще бжде освободено.

Една вечеръ въ Горна Студена пристигна при царя отъ Шипка единъ младъ германски князь, който участвувалъ като доброволецъ въ боеветъ при Стара Загора съ войскитъ на генералъ Гурко. Царьтъ го прие и го награди съ кръстъ за храбростъ.

Този германски князь бѣ Александъръ Батенбергъ, който сетне стана князь на България по желанието на сжщия царъ.

На 1-и септ. царьтъ се премѣсти въ с. Пордимъ до Плѣвенъ да бжде близо до страшнитъ боеве между генералъ Скобелевъ и Османъ паша. Въ края на ноемврий турцитъ въ Плѣвенъ свършиха храната, та Османъ паша се предаде на Александра II.

Следъ падането на Плѣвенъ турската войска избѣга къмъ Цариградъ. Царьтъ се завърна радостенъ въ Русия и изпрати графъ Игнатиева да подпише въ Санстефано договоръ, споредъ който всички българи се освобождаваха въ една велика